

[LIII Gyldenklæde]

hjernesvulst, siden man kan være ordfører for et forslag som det, man kommer her med. Det var faktisk, hvad Fremskridtspartiets ordfører, hr. Glistrup, tillod sig at sige om et andet medlem af Folketinget. Jeg vil lade andre dømme om, hvem der mon kommer tættest på den beskrivelse, jeg her har ridset op.

Når det er sagt, skal jeg sige, at SF har fremsat dette forslag, fordi vi synes, det er urimeligt, at mennesker efter et langt arbejdsliv på en virksomhed med få dages varsel kan frarives deres eksistensgrundlag.

Vi har fremsat forslag om gode varslingsbestemmelser for alle, krav om omskoling, krav om en aftrædelsesløn og et forslag om, at kommunerne skal inddrages i at skaffe arbejde, når virksomheder lukker og der er få erhvervsmuligheder i en lille kommune.

Vi mener, at vi samtidig med dette forslag sikrer, at arbejdsgiverne ikke mere kan bruge dagpengesystemet til lønning af medarbejdere, som er korttidsparkeret i a-kassesystemet på grund af dårlig planlægning i virksomhederne.

Det er faktisk en kendsgerning, at Danmark har de ringeste tryghedsbestemmelser for medarbejdere set i forhold til de lande, vi plejer at sammenligne os med, og det medfører faktisk, at især multinationale virksomheder, men også andre, kan se en fordel i, når der skal indskrænkes, at gøre det i Danmark, fordi det er billigere her. Der kræves nemlig ikke aftrædelsesløn, der kræves ikke omskoling af medarbejdere, og der kræves ikke ordentlige opsigelsesvarsler.

At man ikke kan se, at det er et meget dårligt konkurrenceudgangspunkt for lønmodtagere i Danmark set i forhold til andre lande, fatter jeg ikke. Jeg fatter det godt for hr. Glistrups vedkommende – der er jo så meget, han ikke forstår – men jeg fatter ikke helt, at flere andre ordførere ikke har forstået, at det stiller danske lønmodtagere i en meget dårlig position, at de har så elendige ordninger i forhold til, hvad man har i de lande, vi samhandler med og i øvrigt sammenligner os med.

Der er flere, der har været inde på, at der naturligvis skal mere til end det forslag, hvis man virkelig skal skabe reel tryghed. Ja, naturligvis skal der det, men vi har også flere gange peget på f.eks. demokrati på arbejdspladserne og bedre uddannelsesmuligheder, især for ufaglærte og korttidsuddannede. Vi vil gerne have en arbejdstidsnedsættelse, vi vil gerne have et

trygt og godt arbejdsmiljø, og vi vil gerne have, at alle kan komme i arbejde, men vi har fundet, at vi skal starte et sted, og så er vi startet med dette her. Blev det gennemført, var vi dog kommet nogle skridt i retning af større tryghed, og jeg kan forsikre for, at folk uden for denne sal, ude i virkeligheden, ikke kan begribe, at et flertal i Folketinget, endda flere partier, som kalder sig folkelige, bare kan se den ene fjernsynsudsendelse efter den anden om folk, der bliver fyret og ikke kan skaffe sig arbejde, og om små kommuner, der bliver slået fuldstændig i stykker.

Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan indse, at der er et folkeligt krav om større tryghed i ansættelsen, men det bliver jo de partier selv, der kommer til at stå til regnskab for det.

Jeg kan konstatere, at der her i dag i hvert fald har været 87 mandater igen for at arbejde videre med dette her. Der har ikke været enighed om alt, hvad der står i forslaget, men i alt fald er der 87 mandater, som siger: Vi vil gerne prøve at arbejde videre med det her.

Fælles Kurs havde nogle bemærkninger om voldgiften, om, at hvis den skulle se ud, som den gør i dag, var det ikke den metode, vi skulle bruge. Enig. Men lad os snakke sammen om, hvordan det så skal gøres, for jeg mener, at det ligger i sagens natur, at hvis dette forslag bliver lov, så bliver det heller ikke i henhold til de regler, som findes i dag, at den kommer til at fungere.

Lad os tale videre om det, sådan at vi, når vi kommer til det næste valg, kan gå ud og sige, at nu handler det altså om at få styrket de partier, der vil være med til at skabe reel tryghed i ansættelsen.

Lad mig så også lige sige, at det da er fantastisk, at man har gode regler for tjenestemænd og for funktionærer i dette land; det vil sige, at næsten halvdelen af befolkningen har gode opsigelsesvarsler, ja, faktisk har de opsigelsesvarsler, som jeg foreslår i forslaget. Man siger ikke, at det er forfærdeligt, at man har fået indført det, men at det vil være helt forfærdeligt, hvis man får det indført for ganske almindelige lønmodtagere. Det er der noget komplet utroværdigt i, og hele argumentationen er jo også utroværdig, i hvert fald efter mine begreber.

Arbejdsministeren var så venlig at sige, at det var et modebegreb at tale om tryghed i ansættelsen. Nej, det er det ikke. Det har jeg såmænd